Bréf til Þórðar, frá ýmsum, 1903, fyrri hluti

Bjarni Benediktsson – Þórður Sveinsson

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Benediktarskjöl
Askja 5-20, Örk 4

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

„Khöfn", Peter Farimagsgade 24t,
4. April 1893.

Elskulegi vinur!

Fyrst er at þér þakka bréf þitt með „Laura", er eg hafði mikla skemmtun af. Eg sendi þakka eg þér allt ágætt frá þú fyrst, er vinátta okkar hófst. Eg vona eg, at ástbönd þau og hugsjónir rofni ekki né linist, er binda okkur saman, fyrr en á himnum síðar.

Eg þykist finna þess á bréfum þínum, at þú ert hjörugur, en hjörtt er fremskilyrði sannlegs lífs, og mun þér þat so hjörtt sem mér. Er þat samkvæmt vel farið. Vér Íslendingar þörfnumst mest þess, er geta bætt heimskunni og hleypidómunum burtu og geta látit hrímát illgirni bræðraþjóðanna brotna á sér

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

og stadigt stórstreymi áfram þeim
eins og líkt er á sjávarströndu!
Og nú getum þetta, og nú fylgjumst
vel, og áhugum og fjörið dofnar
eigi. Og þar sé ég af bréfum þú-
um, at þú munir vera illa
þakkátur þar heima og þeyrir mér
þar vel. Ef vel er þar mælt og
viturlega, er þú segir: „Veifum, er
ekki hneykslanlegt". Þó ber þess at
gæta og geta, at menn mega ekki
hneykslast til at hneykslast, heldur
heyrir þat aftast at fljóta af drenj-
lyn og einardeyðustarfi fyrir fagrar
hugsjónir, at menn hneykslist brott-
borgarana. Þat er eini útlansk
at segja at hneykslast til at hneykslast
og setningin: „L'art pour l'art", er
ymsir hafa gerst til at fylgja, þar
í mörgum mörkum „forskrifaðir" og
illa hugsandi menger tolendinga hér;
nýlendumi. Stundum er ég heldur
illa þakkátur af sínum landsmönnum,

og þar segi ég satt, at ég hverki þat
eigi. Hefi ég brottnumin hérna
þótt ég hafa hagnýtt mig góðr fiskur
professors á fyrsum tíma. Þar lá síst út, at þat
liki yfir þá sumu, er ég dirfðist
kalla hann danskan tolendung, og
þat sumu fylgismenn mína. Ég er
alt í einu mótinu at pólitíkinni;
er þá at byrja þar frátöginna og
pólitískum titundum hérfan, at
~~pólitískur~~ fundur var haldinn um
skjómarskrármálit 14. morg. Stóð
Árni Pálsson þar umræðu og
sagði margt vel og viturlega. Eftir hann
talaði ég. Hann var fjálsrar mjög,
en ~~fátt~~ sagði fátt af viti. Þat segi ég
satt, at ekki hafði ég gert mér
miklar eða háar hugmyndir um
vitsmuni Árna, og en hann er
miklu útlansari en mig varði, og
mer er mér at hæra at fáa álumaga get-
rennt grun í, hversu mikit hyggjuvit
af hérumbil [illegible]

Einkaeyðslaðfi Biblína Benedíktsdóttur © Þjóðskjalasafn Íslands, Reykjavík

og forna á hú eginn bátalaust og vitlaust, veit þat víst í ártu ordum, er hú sagdi í hinu, og aeltlát ~~þat~~ fyrr fuerð um og áfugt. Bogi er ekki meri einu vitlaust og vistir hann þó ekki djúpt. Eg talaði á eftir þeim Timi og Boga og Taladi vel, og held eg, at flestir hafi ordit ad játa þat. Kallaði eg röksemdir Timu fitvlétta – og ~~þott~~ um vetu Boga sagdi eg, ad þar hefdi verit skjáeandafljót af ordum, en lítit af rökum. Þótti hvortheggja fyrnni gót, og var hlegit dátt ad og klappat fyrir. Þú veizt þad, ef til vill, ekki, ad Bogi skelfur allur og titrar, er hann heldur rödu. Timu var sagdi, at ollum hefdi þótt sem vit eftirlit" þetta – hú játadi, at sémálin vöru barin upp í viðvaraiva. til þess, at haft vari eftirlit med þeim – var fáeit í þú, at utanríkisráðherrann vatti sig at

Einkaskjalasafn Einars Benediktssonar er varðveitt á Landsbókasafni Íslands

leta lögin yfir, áður en konungur vitaði nokkuð þau. Ég sýndi t. fram á, at þetta gerði hvorki til né frá, þótt þat væri satt, þrí at utanríkisráðgjafinn mundi ríkisráðinu fá varnat þrí, at þat gekk at lögum, er konung þætti ríða í bága við danska hagsmuni og danskar interesser". Þat gat hin auðvitað ekki skilit og skilur líklega aldrei. Í öðrum orðum sagði hún, at þetta væri at einu „formelt" atriði, er gerði hvorki til né frá. Eg sagði, at vit ættum, at slá þessum skilningi föstum, at sérmál Íslands hefði verðstöðu í ríkisráðinu. Virðist hún halda, at sá skilningur mundi hafa lagaþrátt og jafnvel lagagildi þrátt í ríkisráði. Viturlega mælt! Þessi maður á at vita sögu Íslands, er veit ekki mun á „motivum" og lögum, þrí at þann stóð á þrí mikla fastaraðu

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar á Borgarskjalasafni Reykjavíkur

Tilraun fátæmanna, at ráðgjafabréfið hefði lagagildi. Jón Þorláksson bullaði þar og búsat og sagði, at það stóð hvergi í grundvallarlög stjórnskrá vori, at sérmál vor skyldu „forhandlast" í ríkisráðinu, einu og að eðli er komið í grundvallarlögum danska, 16. gr., en í stjórnarskrárfrumvarpi síðasta þings stendur, að þau skulu borin þar upp fyrir konung". Skilgi sta meiningin Jóns Þorlákssonar er líkt farið og málfinni Hallgrímsbiskups. Þar skortir hvorki orð né spekingsleg framsetning, er þessa líka og líkt úr munni og láta ekki illa í eyrum, þótt allt fjör og allan krafti og kjarna vanti. En þar skortir ekki gorgeir og hroka, er maðurinn er svo upp-þembdur af, að finnum sýnist. Einar Arnórsson talaði þar og um málið var landvarða. Hann hefir þýðingarlítið eitt á máli þessu og hefir hugsað bæði vel og mikið um það, þótt

þeta malist honum vel. Hallda gerði Jónsson gerði ákveðna stringent fyrirspurnir til Einars, er honum var svarafátt til. Hann er sinn dagsinn fylgismaður okkar, en þótt þykir honum, einu og okkur allum hér, er vit höfum á máli þessu, að þit Íslendingar heima farið allt of skammt og er satt að segja illt, að verja það. „Pólitík" okkar er lák á lák ofan, og þótt sé eg æ betur og betur, að allt er skák, nema landstjórnarfrumvarp. Jarl vildum vér hafa og hann sem alla fyrst. Sigurður Eggerz sagði þar og margar orð og reyndi at styðja þá Einar, en ambaði þar vatn hans af yfir utan alla garða. Var Einar allgreyppur af fundi, þú at hú fann þat líka, at hú hafði lítit fylgi. ~~Lítari fundur~~.

Lítari fundurinn var haldinn á laugardaginn var eða 28. f. m. Þar var komin Einar Benediktsson og var mátaðhegjandi. Hélt hú þrjár ræður þar og var mikratans lagt

tum var líka ágæt. Tók hún dugga í
lungum á Finni fyrir flónsku
hans og afgrar. Þar talaði Bjarni
fór at reikna landréttindi Íslands í
Krúntali!!! Já var þar og Jón Þor-
láksson aftur á fertinni og gat e.t.v.
ekki varizt þess, at hala honum fyrir
þat, hve vel hún talaði, og þótti
sumum þat hreint ágætt. Vit
Árni t.d. lýstum þar og í prentuna
og hinar Amríkson líka, en engum
öðrum kandidat einu vel og sízt,
ekki mörgum einu vel. Hún var ástæt-
an, at þú var mig sverti, og ólaf
~~hiti~~ hiti var í salnum, og eg var
svo nýtt fjár úr mér, at eg var
stirð lengi vel, en lét latist þó,
á leit. Þó mátti þú ekki halda, at
~~hra~~ eg hafi skandaliserat", þvíat
alt var þat satt og rétt, er eg sagði,
en þat var ekki einu vel sagt og
skyldi. Var hinar hinn ánægjasti
yfir fundinum og ánægtari en ástæta var
til.

Einkaskjalasafn Elínar Benediktsdóttur og Borgþórs Kleinsteins Kristjánssonar

þat aldr ekki tímalíð, að vit erum í meiri hluta hér í ~~nýlendumál~~ stúdentafélaginu. Held ég, at ég megi fullyrða, at ~~þriðji~~ þriðji fundurinn verði haldinn í vor, og þar tekin álykt[illegible] um málit. Flugrit er hér og í fatinum, eða ég þori ekki at lofa því, að þat komi nat „laun“ næst og verðr þó kostat kapsjóð um þat. Árni Pálsson og Einar Þórðarson eru byrjaðir að rita í þat. Ég ekki enn þá. Austin hefir ekki lýst yfir mig gerist ég til at byrja fyrr. Fyrsta ritið á að verða tvær arkir og verða þar „referat“, nýjr nálvemt, af síðasta fundinum. Ráðgert er, at þat verði í handafaraformi. Annat tálublat hugsum vit okkr at senda í maí, þriðja í júní, fyrir fingin. Þetta er ráðagerði vor vartmannanna hér, hvat svo sem ir allu verða. Er ekki verð at tryggja þeim nýjr. Jón

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

1. Hvar er Guðm. Björnson í vetur og hvern megin lér hann í máli þessu?

2. Hvi þeir Jón Jakobsson og Þórmann ekki tilleitanleg til at gera Landvarnarmenn?

3. Hvar er Benedikt á Auðnum í máli þessu?

4. Er ekki legt at fá tímaritinga til at gera ályktun í málinum, akur í vil?

5. Hvar tekji Pétursson eftirbúm máleit og er hún ekki fjáfarsinni?

Þessum 5 spurningum svarar þú í næsta bréfi, er eg treysti, at þú svarir mér fyrsta ferð frá vík til Englandsáta hingat.

Nú vil eg at átm. Georg Brandes var á fundi í stúdentafélaginu hérna 21. mars og hélt þar fyrirlestur um „smaa Romaner" í det gamle Testamente. Var ekki eitt áneðja at þú at haga sig gest í félaginu. Var honum fagnat ~~þar svo fagnat~~ þar svo vel sem þú var á og var samkoman hið bezta fram. Var kl. nærri 2. er Brandes fór af fundi. Vörn þar margir hærar og stúdentar sungnir af söngfélagi. Var gestinum hinn latast allt og mæltu niðr og fögur fyrir minni Íslands og Íslendinga. Hann kvatst elska land og lýð og vari Íslendinga ~~mikla~~ fremri en Dana. Hann kvatst og skammast sín fyrir það at kunna ekki íslenzku og vari sér það raun, at landar hans ætit at tala á hans tungu fyrir sína skuld. Jóh. Sigurðsson bar kvat fyrir honum á dönsku og sendi og þér það hér nat. Hvernig þykir þér það? Sigurður hyggur hélt þar og varð og heyrði hana fær. Brandes hélt henni á frá fornum vísu mjög lítið um fundinn

Einkaskjalasafn Ólafíu Benedikdsdóttur og Sorgarskjalasafn Reykjavíkur

og heyrti af henni. Hafsteinn Péturs
syn talaði þar og, og taðist, mótavelt
Hann leiddi skýr rök, er á, at Georg
Brandes var mestur pólitikus í Dan-
mörk. Var þat sýnilegt á látbragði
~~var~~ Br. undir rræðu H., at honum
fannst. mikit um hana. Hefir Hafsteinn
verit bresgur fagr og jaðnir vel
og skilur „kosmopolitikina" hj. þeim
hún lítit eitt og er hann hugsandi maðr.
Hann sýnti fram á þat, at þat var
meira en „intelligens" G. Br., er hefði
gert hann þat, sem hann var. Þat
var líka hans góða hjarta, hans þar-
leikrauðga þel („Evner til at sympathisere")
og er þetta lagsama. Þakkaði
Brandes ræðuna og kvaðst ekki van-
ur at heyra slík lofyrði um sig
frá Dönum og hefði engjum sagt
sumt þat um sig, er H. sagði, svo
sem þar, at hún var mestr pólitikr
Dana. Þar mælti og Finnur Jónsson
þat vel í henni. Hann var svo hressinn

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

at detta á það að líkja honum úr
ódinn og fórst vel úr ~~hendi~~ þeirri að
leggja út af þeirri samlíkingu. Bæ-
talat þar, þú mátt.

Hvat dvelur Magnús Ambjörns-
son? Það er ekki efnilegur maður,
akkar í milli at segja. Leitin yfir
lífsins ál verðr ekki farin ~~vestur~~
vel á fari hinnar formelku logiku.
Ég missi helzt álit á honum,
eftir þú sem nér var þroski og þekking
á lífinu. Hvert mál hefir margar
hliðar og það dugir ekki at bíta
sig blýfastan í eina hliðina og ályktá
þaðan og aftur ályktá o. s. frv., þótt
þat kunni at vera hugsanrétt gert.
Hvet þú móti Romast niðr ekki
at þú sama, en þat er það, sem mest
er undir komit og ríðr á. Lifit
sjálft á ótal hliðar og fleira verðr
at kunna og geta en raisonera rétt
og skarpt til þess at kunna vel listina
miðr — at lifa. Ef lífsins milla

Landsbókasafn Íslands – Háskólabókasafn. Safnahús Eddu, Arngrímsgötu 5, 101 Reykjavík

gáta verðu helzt ekki leyst með „légiskum raisonnementes". Þótt svo eitlar hafa á því, að Þragmúsieanduist at gera sjálfan sig hamingjusamann, og ef hún gæti þótt ekki, þá er þess líkt víst, að hún verði ákaflega mörnum að hafi eða fjöldi tíma að gagni. Þótt eitist ekki mikil ástin á huggjörnunum, þegar hún verst þeim allt af að koma nokkuð stafr fram, þegar hún verðu aldrei út í stríðit. Okkur verðum vér að hegðast, þ. stríðit skyldur okkar og án stríðs vinnum vér ~~lítil~~ eitthvað og verðum ~~lítil~~ eitthvað. Þótt er lífsins hvöt, það er lífs sjálft. Og heitu huggun manni,

„af hverri fjöld sem nefnist hann,
hvort mót oss berst eða mót vest,
en verðu heitri berst"!

Þótt gleðli mig ekki líkt fín vegna, er ég sá þótt, at þú hafðir djörfung til þess at snaasta ~~eg~~ at. G. Tr. í vetur og þótt sama sem mót nafni, þar sem þú hélzt fyrirlestur um hann í stúdentafélaginum í vetur og fórst ekki í samkvæmi, at þú varir höfnuðurinn.

Þótt sýnti, eftir minni skoðun, þótt þrek og þor, at þú svo ungur maður og í slíkri stöðu skyldu ~~gera slíkt~~ risa svo mót baðum fríðum, at hver ~~gætu~~ greinar og góðu drengir ~~skyldu gera~~ hlaut at virða þótt.

Nú er líkt langt á nótt. Mér líður vel og mi vel hag mínum. Ég hef ágætleg. Þenn verða at hafa fallgs umhverfis sig. Líði þér a sem allra best. Þinn

Sig. Guðmundsson

Vilhjálmur Þýzkalandskeisari kom hingað í gær og fer á morgun. Ég sá hann í dag. Fögnuðu mikill til hýðtar honum. —

Svo seinustu hlaut Laurana líka vér vel, nema minan um Þóra, sem er argasta bull og hefði mátt sniðsa sig.

Best vitur er þar greinin: „Frauðana fjúkandi" í 5. tbl. Þar er semar fín og rón, svo skýr, at alls ekki, og skárt

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Þjóðskjalasafn Íslands

er naprt, sem nera her.

Þökk fyrir til Benna

S. G.

Greinin: Ur bréfi frá Khöfn er er bráðabyrgðareferat til Ingólfs eða Lauvarnar. Þú lesir þá hemi á framfari – og látar ekki höfunds getit.

S. G.

Ofsirlesit.

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Hr. Stud. med. Jón Sveinsson

Br. s/s „Skálholt". Austmannastig 5

Reykjavík

Island.

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Sig. Guðmundsson
Austur Farimagögate 24 I
Kbh. Ø.

REYKJAVÍK
19-9-1977.

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Kaupmannahöfn 16-1 03

Góðir minn bezti!

Mér barst nú loksins og þér fyrir tíð bréf, er ég hefi verið vitlaus frá þér, einkum hit síðara, er var óvenjulega skemmtilegt, eftir því er bréf gerast. Þar fékk ég sjálfan jólaglaðning og þótti gott jólagjöf. — —

Nú hefi ég Georg Brandes heyrtan og sétan.

Hann flutti langt erindi, og meira en á sama stað sýnt ~~sýnt~~ um einhvern helzta stjórnmann Frakka á vorum dögum, George Clemenceau. Var mér verulega unun að heyra og horfa á þenna mikla mann, er þekkt hefir og veit vinur flestra ~~stóra~~ merkra!

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

minilmenna andans á vorum
dögum. Hér sá ég fyrsta sinni
heimsfrægan andans mann, mann,
er ég hafði allmikit lesið eftir og
fýsst að sjá. Það var ~~mikill~~ sérstakt
er hver setning, hvert orð var
flutt fram með þetta innra bál
hefir verit ~~upprunalega~~ hugsjóna
hugsjóna hans, iðgjafi andans,
afleit, er hefir hafit hann upp
á tindar ~~andans~~ andlegrar vit-
sýni. En þó er ellin mú tekin
að leggja hann í kyjalitum. Það
er hnigi nærri eins skemmtilegt, er
hann ritar nú, og það er hann
reitt milli '70-'80. Á hann í
ritdeilum miklum um þessar mun
mundir, og hefir hlaupit þar gönu-
skeit. Á hann magnaða fjánda
hér og þá sumu allsháva - Hér
um daginn var ómöguligt hú á
stöðum Rússlands. Hvat hú það
hafa verit 130 ferh. míla síðan 1500
og fram á vora daga. Fólkið hans
settust á vörustála og reikmuðu, at
met þeim vöxt í Russl. orðit svo
stórt, at jörð og kungl hryllti eftir
til, helzt hefðar Rússar orðit að
selja þriðja hvöðtinn út í geim-
inn til að auka viði sitt. Stama
mund og grein um þetta efni birt-
ist í helzta blaði hægri manna,
„Vort Land", leiðréttir Brandes
„villu sína í Politiken" og hvat
hann hafa stöðat af forentrieln
í heimiðarriti sínu. Sagði hann,
að vöðturinn hefði verit 130 □
míl. milli 1000 og 1600 og reikn-
aði, hvat það væri margir □ kilo-
metra, svo at hér var ekki um
at villast, at átt var vit dansk-
ar ferh. míla. Hári villan var á

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

ekki veri hinni fyrri, en fremst
þeim hætti var í Rússlandi samt
orðit miklu stærri en þótt var, segir
„Vort Land" í skógrein um
Brauteð. Ritdeilurnar eru um
þat, er þróngsýnum aftuhaldsfanskum tókst at bæja honum
frá at verða háskólakennari
milli 70-80, og hefir hann, þrí
mitt, sumstaðar ekki getat fat
sem best vón [illegible], er hú hefir
mikið fjársnómum tímanum
nasir, og þrí verit svo óspart at.

Síðan eg kom hingat, hefi eg
lesit blaðin heima allnel og reynt
at heyja mér fenning á hónskum
stjórnmál um. Menn heima virðast
vera nýjg fáfróðir um þau. Eg
fæ varla vorðt brosi, þegar
„Fafaer" og „Fjótalfur" hegðast
á um at bera lof á „Albert
Excellence" fyrir fjáðlagsmál! Þótt

Landsbókasafn Íslands – Gegnir.is – Rafræn útgáfa

minnu dýran sigur at komu, sem vera ber. Hér í Höfn er allt af fú helmingur bæjarstjórnarinnar „socialistar". Einhver helzti kappi þeirra, J. Jaurès, er nýlegum varaforseti í „Deputeretkammeret" í Frakklandi. —

Eg sé í „Fjallkonunni", að G. M. hefur nýjú bókmenntir Dana nú. Víst er um þat, at þær þola engan samanburt vit bókmenntir vora, en hitt er líka víst, [illegible] líkar, er þær eru borna saman vit bókmenntir annara þjóða. Eg þáta samu, að g ber ekki nógileg kennsl á þessa mál, en g fer eftir vitdómum blaðanna um þessa efni. Langmest mátt er Dana nú í <u>rafalanum</u> Georg Brandes. Hann er höfði hvori hugi „Ibsen dönskum manni nú - g á vit andleg -. Ein bók hefir komit hér vit í haust, er heðit hefir einróma lof allra, er henna hafa gefit tekis hún og nú þegar verit þýdd á þýzka tungu.

Einkaeigandi Þórunn Benediktsson. Landsbókasafn Íslands

þat er skáldsaga í anda jafnaðar-
manna, er „Gyldholm" heitir og er eftir
Johann Skjalborg, ungan rithöfund.
Lýs. G. Braut., at frásögnin á henni
sé „unfuldkomen". Á g þá bók. Telg
ist, at hún fáist heima. – Síðasta
hefti af ritum Ibsens er nýkomið
út. – – Vel líkaði mér kvæði
Þorsteins skáldi kvl. til Björnsons
og lel árás „Fjöðlfs" á hann ómaklega.
Er ennþá nit í at gagnrýna svo
stórkvæði, sem hrósyrðin gera þar,
sem er finnst er at „glampandi hljóm-
ar". Í fræðum kvæðum heimsfræga
stórskálda má finna slíkt og þvílíkt er.
Vel fara. Dugir ekki at gagnrýna
lynir" á sama hátt sem l. d. rök-
„frækn. f. B." – kraja Bjarna frá Vogi
er g kvæðin matavel, svo at snilld
mátt kallast. – –

Ey þarf maðurinn at geta
þess, at aðr er þá lýs, er á B. hefir

sagt yður þar heima um afstöðu landa
hér í „kólóníunni" í skjómarskrármálinu
Jón Sveinbjörnsson og Bjarni bræðr
ramir Finnsvegar og ennþá fé hefir,
ritanlega, verit sent hingað til
Kostnaðar útgáfu blaðs eða tímarits
hér. Er leitinlegt, hvörsu lítar getur
verit ómerkilegr. Um „pólitík" er hér
ennþá talat. Hér er flestir hugsjóna
lausir og hugsunalausir. Þeir
er eitthvat virðast hugsa, er svo dauf-
verða ekki
líðil gleði, er að eins mar að
lýsa þeim sjálfum, enn sem komit
landi
hér í „kólóníunni" er
merkilega ómerkilegt. Þeir er
hér „blaðnir" og bláir, svo at finna
setir. Helst hafa þeir ráð á því að
barbita hver annan, ala níð og
ólæti, þótt ekki sé svo mikill
dugur í þeim, að þeir ósamlyndi
og fátt ómerkt til fullt fjandskapar

Rímskjalasafn Bjarna Benediktssonar á Þingvöllum Reykjavík

Jó hefir þat svarfit svo af, at þeir hafa borizt, ekki svet sjálfum og svend at sit áar vorra, ekki landa-auð vegnum at sit skósunga tíma vorra, helzt met kúnum og hestum og drumbum og skállum. En – „nomina sunt odiosa", vinur minn! Hér var nýlega leikit leikrit (revue) eitt, er hét 1927. Átti þat at vara spádómur um framtíð ýmissa landa vorra hér. Þar vóru hinstu fæðinar og sunnar eigi ófyndnar. Vísa ein var þar um Guðm. Finnbogason, er hljóðar svo (efti H. Gunnl.)

„Geta verði kuðmundar.
Gengur á barnaskóla.
Þat kvæt eiga engi þar
illa nit hann gáfnafar".

Þar var og farnali fyrir ljótmælum mínum fyrir, Guðm. Kr., 10. útgáfu. Þú mátt hefi og ekki getat nát í bræðinn eiga tracteri. Ey kann á eina eitt sinni en þú fer fjari, at þat sé þat sagt!

„Allir þér, er átit Göngumeinum
efti vinnuta brant!
Allar þér er sinnum unnint
svennum

Einkaskjalasafn Jóns Benediktssonar á Landsbókasafni Íslands

og sjóta kunnit grant!

Heyrit ort mín! Látit fjót mín falla!
Lát og hvest um þétta sálardalla!"

- Halldór Gunnlaugsson er vitfeld-
inn drengur og lætur vel at yrkja
gamanvísur um náungann. Er þat
gamnar mínu, at þú Halldór getut
búit til ágæta revue, ef þú vam-
einudut skrafta yðrar í þú efni.
Hann tekur þátt í vár- og nærðu víst
lærnir gorðu — Jóhanni Kristínu
hefi ég hymzt, sitan ey reit þer.
Hefi ég hegst kvæði hans - og kv
mórg feina fríðlega kenetin. En
viðlaðu er hann helgi minnit af
sjálfsálit, er leyni ís hófi fram.
Er þat og einkenni allra lanta hér,
at þeir, hver um sig, halta sig ósnjallasta
allra og berja sér á brjóst, sem Fari-
seinn [og] hrósa happi yfir mann-
kostum sínum og at þeir kr ekki
eins og [illegible]

Eigendur Landsbókasafn Íslands og Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Fjölsk. lauta Tekur hér próf um
þessar mundir. Gísli Skúlason í Gat
gutfræði met 1. eink. og Tómas Skúla-
son og Halldór Júlíusson tóku hinta lögfræði
þessir þrír hafa lokið prófi. – Vit
Halldór snotum saman og erum
oft saman. Hvar eru þín nú og býr?
Já, þar er lítið á nóta og lampin
ortinn þurr. Ég ætlaði að skrifa þeim
Jóhanni Gunnari og Benza, en
sé, at mig ~~brestur~~ skortir nú tíma
til þess. Ég verð at gera þat seinna.
Berðu þeim kveðju-mundi þat! – og
afsakaðu þetta. Ég bið og karl. að
heilsa Jóni Jónssyni. Eru fr. Þorg.
Ant. hj. at, ~~þá~~ segi þeim mér matrinn
líklegr til data nokkurra.
Lifðu heilsit sól og sumar ofiðja!
O þín vari sæmt og saga,
signi vora fóstr hoga!
Þinn einl. elsk. inn
Sig. Guðmundsson
Rauðarárstíg 7 – Rvík. N.

Hr. stud. med. Jónas Sveinsson.

Reykjavík.

Ísland.

Br. s/s „Ingo"

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Hj. Gutmundsen
Ravnsborggade 7 I
København N.

2. 2. 1903

2. 2. 1903

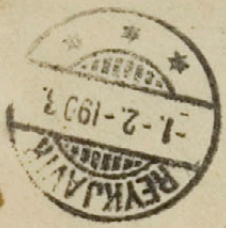

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Gardi 3. marts 1903

Kari vinur minn!

Þú mátt þyrigefa mér, að ég skrifaði þér ekki síðast. Og varð af seinu, en nú hyggst ég að láta ekki lenda í sönnu skömmunni.

Tíðin gengur svona heldur tilbreytingarlítið sinn venjulega gang. Og vinnt töluvert með köflum, en slódi einstökum sinnum, eins og gengur með okkur hér. Hér líður annars þolanlega að flestu leyti; nema mér þykir leiðast að ég hefi ekki neinn íslenzkan mat, því að ég hefi magann fyrir minn guð eins og sendur einhverstaðar í austurlenzka grallaranum (biflíunni). Annars þekki ég ekki nýjög konur hér, en veitist þó allhagt að taka kvendgrin hér austur, þótt ekki sé ég fríður sýnum.

Hér hefur verið dálítill gauragangur um hríð út af kosningum í stjórn stúdentafélagsins. Björn bónd Líndal hafði afsalað sér formennsku í félagi þessu,

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar á Landsbókasafni Íslands – Reykjavík

Íslendingafélag heilir, en leitið sér vissa formenneskn í stúdentafélaginu. Hann var felldur hjá okkur með stórum meiri hluta, svo sem rétt var og eðlilegt, en Jóhann Sigurjónsson var kosinn fyrir allsnarpar agitationir og hreystiyrði af nokkurra manna hálfu. Hafði Björn biandi borizt allilla af og mönnum lítt sinnandi um hríð. Kveður hann sér eigindan fjandskap mikinn ~~sig~~ í þessu efni. En það þó ekki, þótt vel þótt rétt var að sýna slíkum piltum litla virðingu.

Annars er fátt af landanum að segja. Þeir eru fleslir líkir Sokratesi, lærdómsmenn engir, þykjast víta allt, en naudaþekkir og hugsunarlausir fleslir.

Annars umgengst ég ekki marga, nema þessa sömu okkar beggja vini, einkum Sig. Guðm. og Böðvar Jónsson. Þó er ég hér fremur einsall, líklega helzt af því að ég gef mig ekki nógu að mönnum. — Reyndar erti ég guðfræðingana manna mest, en þeir halda stundum, að ég meini ekki það, sem ég segi, en það geri ég þó alloft. Guðm. Einarsson og Bjarni Líti Jónsson eru afarheilagir menn og hræðilegir fram úr öllu hófi, einkum Bjarni. Var og allt af við því að búast.

Pólitíkin liggur hérna í dái, sem stendur. Þó munu í ráði að halda hér pólitiskan fund í stúdentafélaginu innan skamms. Þeir Tímur og Bogi eru auðvitað eindregnir fylgismenn stjórnarfrumvarpsins, en þeir eru vart allmikils virðir hér meðal stúdenta. Annars er sjálfsagt sýsifusarverk að spyrna á móti broddunum, því að þingmenn fleslir halda dauðahaldi við frumvarpið, sem þeir samþykktu í fyrra, og vafalaust nógu heimskir til að láta ekki samþærast. Sigurður grái skrifar þér sjálfsagt um pólitíkina, svo að ég ætla ekki að fara út í þá sálma nánara, enda hefi ég frá þýðiskum sjónarmiði ekki kynnt mér allt svo vel. Mér sýnist þó, að við eigum heimting á því, að ríkisráðin fjalli ekki um sérmál okkar, enda engin hrygging fyrir því, hversu langt það fer í því efni, eða einu sinni siðferðileg (nema ef til vill hjá þeim ráðgjöfum, sem situr að völdunum) auk heldur lagaleg. Þú skrifar mér álit þitt síðar.

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Um skodanir mínar að öðru leyti er ekki, satt að segja, margt athugavert. Lítill er ég trúmaður, eins og þú veizt. – Mér þykir óskiljanleg „Verdensorden", ef við höldum okkur við hið alkunna guðs„begreb", sem guðfræðingarnir halda fram, enda ósamrímanleganleg eiginleikarnir eftir hugsanafræðislegum reglum. Þeir algerdermeministi", og get því ekki hugsað „mér nokkurn hlut orsakarlausan, ekki fremur manulegan vilja en aðra hluti. Við verðum að halda okkur fast við „kontinuet" náttúrunnar, annars verður öll „tilvera ómöguleg, allt verður á ringulreið og engum hlut treystandi.

Mér líkar vel við nánusgrein mína. Lögin eru að mínum dómi ekki síður en margar eða flestar greinar, sem menn leggja fyrir sig. Þú munt ef til vill segja, að lögfræðingar séu heimskir menn og ómentaðir flestir, en sannleikurinn er sá, að þeir lesa lítið, nema lagaútaað, þegar best gengur. Allt verður furt, ef það er eingöngu lesið og ekkert meira með, lög sem annað.

Lítið þykir mér koma til blaðanna heima. Þau eru illa skrifuð og mundu falinn til [illegible]

Handritasafn Landsbókasafns Íslands © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Isafold" eins og hún er von og „Fjódálfur" fyrirlitlegur meira en í medallagi. „Landvörn" yrkar er ekki vel skrifuð, en ýmislegt þó rétt athugað. Þíð skrifið varla nógu populart". Blöðin hafa fyrlad upp svo „miklu moldvidri ad fyrst þarf léttan vind til ad fyrla því öll burt og skýra fyrir fólkinu, hvad hér er um ad ræda. Þaðer alveg raungt ad ganga út frá, ad menn almennt skilji stjórnarskrármálid nidur í kjálinn enn þá, og ekki einu sinni leidtogarnir" á þingi, sem margir munu „vera þunnir í þessu efni. Annars kynjar mig ekki, þótt „Fjódólfi" fari ad braka, þar sem hann hefur nú svikid „ideal" sitt, ef þad hefur annars nokkurt verid, og svo þeir menn gengid úr skaftinu, sem hjálpad hafa honum. Ritstjórinn hefur aldrei verid vígur vel á stjórnmálavellinum. Betur vari hann getunden á hjöllu einan um myglada altfradisdodranka en á þingberjunum.

Mér þykir leidinlegt, ad þú skulir neydast til ad skrifa í „Fjódólf", en annars er eigi kostur ad sinni til. Annars er ritdómur þinn um Gudm. Friðjónsson nokkuð

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

„maliciös", en að öðru leyti smellinn og „hittir naglann" einkar vel á höfuðið. Hinhvað er Ólafi forna lekur gefið en rita æðlitskar greinir, enda stingur þú honum þar laglega í vasa þinn. Guðm. Magnússon prentari er mjög vel fallinn til að skrifa í blað, sem Ólafur klerkur gefur út. Þeir eru sjálfsagt allskyldir, loftkelgir báðir og glamrarar, en lítil festa eður stöðugleiki. Þá er Sigurður Þórólfsson eðri mjög slakur að skrifa í Ísafold. Þá fyrst er heimskan komin í hásæti, þegar Sig. fer að operera" með menn eins og Kant, Schopenhauer, Nietzche, Stuart Mill og þess háttar menn. Hvað segirðu um annað eins? Þetta tæmir Ísafold og sleikir út um af ánægjunni yfir sólgæinum.

Heim mun ég koma í vor, ef ástæður leyfa með nokkru móti og dvelja þar heima að vetri við lestur minn. Tilveran er daufleg heldur. Ég hef hug til einnar persónu hér enn þá, sem þú veizt hver er, en mér þykir framtíð mín óviss og ástæður að öðru leyti eðli líklegar, en ætla að bíða og sjá hvað setur. Minn vegur er fremur óglæsilegur og hrjástrugur, en ég hleypi eðli af mér tárum vonandi, þrátt fyrir vöntun og illar ástæður að mörgu leyti. Ég ætla að koma heim í vor félaus og hætta á, að ég hafi einhversstaðar svo mikið lánstraust, að ég geti lifað heima að vetri. Þá getum við vonandi talast við einhvern tíma, ef þú skyldir hafa fremur ánægju að tala við gamlan vin þinn og bekkjarbróðir og félagsfiska til ýmsra ánæ óknytta, sem okkur eru báðir tamir. Ég les allt af dálítið utan hjá, en hefi ekkí mikinn tíma, því að ég hefi mikið að lesa annað. Heima býst ég við að lifa rólegu lífi, því að nú á ég ekki marga kunningja í Reykjavík, – buga nema þig að kalla mig, enda býst ég ekki við að verða „úkláttlarsamur eða populer" fremur en í gamla daga, „þegar við vorum í skóla.

Þú verður að skrifa mér langt bréf og sujallt næst og svo verður þú að taka á móti mér í vor, ef ég kem heim, ef þú skyldir verða í Reykjavík. Ég þurfa annað hvort sýnast í Reykja-

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

síðara hluta júnímánaðar. Ekki veit ég gjörla, hvað ég geri í sumar, en eitthvað þarf ég helzt að starfa ~~en~~ þó að létta mér upp, því að ég hefi svo að segja engan dag haft frí, síðan ég fór að lesa lögfræðina. Mér finst vinnan vera hið eina, sem „reelt" er, hið eina, sem heldur mér uppi í baráttunni fyrir tilverunni. Ítu heimar er og verður maður ekkert.

Björn þ. biður að heilsa þér og Benedikt Klerki Sveinssyni. Þú leer Ben. Sv. og Baldri kvæðin mín og einnig Jóhanni Gunnari o.fl. Fyrirgefðu svo bullið og lestu í málið. Það er farið að verða verra hjá mér hér á baumverskri grundu, enda umgengst eg Baumverja dálítið vegna þess að ég má til, og „fátt er svo illt, að einugi dugi. –

Verðu svo margblessaður og sæll, og hugaðu þig helzt við vísindin, þegar þér verður eitthvað mótheerft. Hamingjan elti þig, en þú ekki hana

Þinn einl. vinur

Einar Arnórsson

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

KØBENHAVN
K
4 3 03 3 40E
10
10
10

VEITH
8 15PM
MR 6
03

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

1.

Fredrikshavn 23/4. '03.

Elskulegi vinur! Hjartans þakkir fyrir bréfið, sem gladdi mig mjög í þessari andans eyðimörk; þá var farin að verða hreddur um að þú ætlaðir hreint ekki að skrifa framar og átti þá bágt með að trúa því.

Þú minnist á peningasendingar; það eltir mig hvort sem er að vera peningalaus, einu og erfiðleikinn, svo þú skalt ekki gera þrakari gangskör að því að senda nýjar þá.

„Skipið sekkur" segir þú að eigi að leika; afarþunt eftir minni meiningu. Í staðinn fyrir Reykjavíkurmál láta hú persónur stundum tala í biblíustíl og er það afskræmislegt. Innihald einskisvirði.

Vel á minnst – þú skrifaðir ritdómurinn um Gorud á Sauti. Þá er sándóma þeir

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

um það að þessi afarlanga bók er snauð af list, ljóðleg og smekklaus; en einstaka er gott, dágott. Þú gleymdirðu.

Þú álítur að þú hafir farið rángt leið til þess að brinn skaðann almenníngs í yfirlit átt á G. Fridj.

Þú áttir að nefna það bæði, segjir hvað væri brikleyt-fyrst. Það er höfuðatriðið að skáldin sögi eitthvað verulegt gott við og við; enginn getur það altaf. Og þú áttir að gera það með meiri alvöru, því þú veit að þú skaðir skáldskapinum þess verðan.

„Guðbjörg í Dal" eftir Grund „hatt" er verri en kvæði G. Fridj. Þú hef aldrei sjed verri leir. Efnið er þar á ofan mjög smekklauslega valið. Hvar hrósaði þú í Þjóðólfi? Þú vonar að þú hafir ekki af meðaumkunum syndgað á þú að leggja þú bulli líknarýrði.

Þú sá að einhvar hefur verið að hæðr góðskáldið P.E. og bað þú þess í hjarta mínu að „pólitíkin" hefti ekki komið þjer til þess? Þorsteinn er annað bæði skáldið okkar – það mun viðurkennt þótt seinna verði. Þú var að hugsa um að senda honum kvæðið „Ljúfrahosi" en lat nyjer mögjir að senda þjer það, ávaut nokkrum ódrum, sem þú hef gert hjer, sendi fleiri seinna – ef þú vilt kritisera, og láta sem þú viti ekki annað en að Grendan á Sandi hafi ort! Þú bið eftir kritik þinni og Renza, sem þú bið þú að sýna bjerfið. Vonast þú líka eftir línu frá honum með næstu ferð.

Er kvæðið of dulið, fyrir þá sem annar kunna að lesa kvæði?

Ljúfrahosi er undir Eyjafjöllum í hamrabyrgi rjett við þjóðbraut, en sjest þó ekki fyrir standbergjum. –

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Gljúfrafoss.

Lítill fyrst – en flúdum altaf hærri!
Fall þitt engum heyrdi í gljúfraþröng.
Nú er bogum lengri, strengur stærri;
vid studlaberzid leikum þú söng.

Og gullid áttu dýt, í hylnum djúpa,
sem drottinn sjálfur hefur gafid þjer.
Þrem gulli var þjer kæret ad krjúpa,
þar krangsetur þrí, sem dýrast, fegurst er.

Fridarbogum strauk ei þínu strengi,
þú streymir sólarvana alla tíd –
því vakti' eg úngur med þjer lángalengi
og las í brún og harum alt þitt stríd.

Vid fjódveginum þú munt seinna skúad
og þögull bergid hlusta vid þinn fót.
Þad vildi' eg lifa', ad heyra högu þína
hljóma og boda nestu aldamót!

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

— En langspil þitt er ljóðafátt á stundum;
þú leggst á gullið þitt í djúpum hyl.
Svo réttir aftur þögn í þrastalundum,
og þjóðin skynjar hvað hún þú átti til!

— " —

Áreiðing E. B. um framvarp Alberti hefur vakið nokkurt umtal meðal lauka í Höfn, en flestir álíta þeir Einar fara þar með hjegóma. Jg gat ekki sjed annað, en að það sje mikils vert að framv. verði hafnað. Íslendingar mega aldrei viðurkenna Jhaltkanmar sem þegn! Jg orti mitt þjóðlíka! hvert úr af þessu. Hvorki skotin eru þú kant að hefð á þessu sendi jg þjer kvæðið samt. Bara, að jg hefði einhvern mennskan mann hjer til þess að tala við!

En jeg þú verð á ekki á samræðunum:
Í norn á þú hafðir alla á jg nunn
skjálfandi í athugasemdum: þú þekkir mig
og vel til þess á hafðir þekt.

Eigendur handrita á Landsbókasafni eru beðnir um leyfi til afnota af þeim

Fálkinn.

Veit jeg fjer er unnad enn – af fáum,
óskastundir þínar skúfuð sagð,
móðir, á þínum brjóstum börn vjer lánum –
brátt ertu vistuð þerna 'um ár og dagð!

Fjallkonan þerna – öll sín ár og dagð!

En fögur – men á möttli Ránar blánn
og merkið áttu, val á tindi hánn –
vilja, sem er vistu enn af fáum!

Íslands fálki! Flýgtu 'á tindum hæstð,
festu sjón á tignarmarkið glæstð,
markið kærstð, efstð – ei þið næstð,

Íslands frelsi!
Það er þýngstð bónin;
því er sárt að heyrð kolungstónum.
Íslands frelsi – það er sólarsjónin!

Valn á tindi, breiddu 'út vengi báðð,
brýndu nú sofinn vilja fram til dáðð –
þú átt enn þá móðurmerki í augum,
mátt í breiðum vengjum, styrk í taugum
og þótt þjer stundum yði kalt á klönum,
karlegur muntu ei eftir þetta stríð –

Þú manst að sumrið sefur undir snjónum;
seima brosir við þjer gullin tíð –
gullnar tíðir frelsis – en svo fjærri,
fjærri í öld sem hugð vorum nærri!

– Ísland, þú átt ástir gömlu Ránar,
afl í fossum, lítt djarft og hátt!
Gleymdu dagsins þrautum, nun þinn mátt,
munðu vorið – fyrr en fönnin hláðnar!

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

– Jeg hef verið að bæsa við leikinn, en það á afarlangt í land og sjer varla aldrei dagsins ljós. Jeg lá líka þriggja vikna tíma í og við rúmið, bronchitis, gonorrhe og fleira og hef mikið hafst að gera. Vistin hin versta, er jeg gat hugsað mjer og mengunin var mig af fólkinu hjer líkt Íslandi. En hvað um það – nú er jeg nokkurnveginn frískur aftur og fer í allan sjó. Þótt mega guðirnir vita hvenig fer.

– Eitt ástæðuríkt hef jeg enn! Þú skalt ekki segja að þú skyldir þeim tilefnið, þú hefur aldrei sjet þat!

Jeg hef nóg fleira á þrjónunum, geri jeg mjer helst vonir um „Utilegumannin" og sendi jeg þjer þýsku útgáfuna, sem sýnishorn af honum:

Eigi má sníða mjer stakkinn af „Útilegumanninum" eða jafnvel um hann þýtt – sem þýtt.

Eddi Gísladóttir Bjarna Benediktssonar Bókasafnið Landsbókasafn Íslands

Fyrirlestur mátti ekki publicera hérna, fr. Skeiðr

Fr sjá þig ekki, heim í hreysið
við hrannir – máni á baki skín –
þinn eigin skugga, auðmýkt,
sem ~~er er~~ altaf vefst um sporin þín.
Þú gangir hljótt og hlustar við
og höndin krepist fast um staðinn –
þú heyrir vatna og næturnið
og náhljóð kynlig saman vafin.

—

Fr var rjett að segja þínum að
gleyma ástakvæðinu:

Til þín –
Þú eit engin björk í bjarkasal,
brekkuhjóla, né dalarós –
þú átt ekki þetta skógarhrós,
þú átt engin reykistjörnuljós.
Þú átt aðeins ódýs kostaval.

Fyrir náðar um þar ~~mér~~ sídar.

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Þetta hef ég sagt þjer sjálfri þitt,
~~þú~~ samleikann gat ég aldrei duldi þjer.
Þú kant að hlýða sögn sem hún er,
sorg eða gleði, hvað sem þjer ber.
Þú getur elskað gamalt eins og nýtt.

~~Náttúrunnar~~
Þú ert mannsins kona ytra og innst.
Alt þitt tal er satt og laust við þjál.
Þú átt frið í hjarta og hreinni sál,
heitt, en stilt er augna þinna mál,
því göfugt eitt í augum þínum finnst.

Nú fyrst – en aldrei fyrr – ég segi þjer,
ég flýg til þín um hvern vökunótt.
Og altaf hef ég hugarhvíldin sótt
í hinnst þitt, þar er svo hlýtt og rótt
sem guð þinn vaki einnig yfir mjer.

Brekkusjóla, björk og dalarós,
blóðin kalin, vinnar stundartál! –
En aldrei leggur ís að þínni sál,
að ekki skyggi í djúpan, tæran ál;
þar er víki þitt og alt þitt hrós.

—u—

Guðm. Frid. sagði: ef ónd mín fellur um andar þinnar háls!; en það vildi ég ekki leika eftir honum.

— Náttúrufegurð er hjer lítil; þó getur stundum verið fallegt út um sjónum á kvöldin og hef ég ort margar „stemningar" þar. Ég senti þjer eitt sýnishorn, því bjerfið er farið að verða nokkuð langt og freysti ég vísu fólinmæti þína helst til mikit.

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Ódur.

Hve ljúft, að heyra hafsins þunga nið
og hjartans veikan strengi saman slá —

hve ljúft, að sjá sig risa, bára blá,
breiðast, hniga og þagna strönduna við —

hve sælt, að eiga þína blíðu þrá
til þessa lands og ekkert fjærra nið —

hve ljúft, að berast brjóstum þínum á
og blunda val og síðast þjer við hlið —

það mátti þeglum hafs og himins ljá,
og ~~[illegible]~~ minum þeman stundarfrið —.

Á kvöldin hjer, við hafsins þunga nið
höfði sigur yfir mína brá
og vegar hjartans veikan strengir slá.

— u —

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

27/5.

Þú sjá að þú hef skrifað þeim nokkuð í gær – adrinn nokkurn línu eru. Ef þú skyldi þá þeningana, þá send þá. Adressan er þá skrifaðir eðaðt var ákaflega vitlaus.

Svona verðr hún rétt:

Sd. gel. Lig. Lignum
Adr. Olafur Björnsson
Viktoriagade 9 3 B
Köbenhavn.

Munda nú þetta, minn kæri!

— Er nokkuð líf í Reykjavík nú um stundir? Drápa Björnsonar þykir mjer satt að segja ljeleg og hvergi nærri svarð til þeirra vona sem þú hafðir gert mjer, er þú hafðir leiðt um hann í Þjóðólfi. Rímur er þágett en ekkert þagnt og hvergi vard þú var við eðlinguna eða þessháttar í Skáldskaparmum — en Bjarni cafði nú afsinlega

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

ad þad væri svo „klassiskt" hjá sjer!

Hvernig lídur þóri minum „Dux"? Er Stúdentafjelagid enn í sama anda og fyr?

Þú og Benni í brodd fylkingar þeirra bezarinn intelligenta og fáeinnu flokki attut ad reynd ad stofna ~~[illegible]~~ literæran klúbb – eda reka burtu „Eyrisbogan-ana úr Stúdentafjelaginu og stofna" þar eitthvad þessu líkt.

Stofna blad – radikalt í politik og landsmálum, nidurrifsblad – „organ" þeirra hlutum af skáldskap og „þess háttar – „fyrirhugadt" Program: 1) hindrun á samsykkt nýjs, frumvarpsins – 2) gera Valtý & Co óskadlegt – 3) stofna lagaskóla – 4) sögur og kvædi af betra tagi en almennt gerist – 5) strángri og rjettlátri kritik á ritum og þess háttar – 6) sjónleika kritik lengri og rjettari 7) kritik á atferli embættismanna

Sjálfur

Ekki „Dux" til

sekk. kjósa

nema á

frægu

eitt

og

blaki

Ef

[illegible]

(prestur fullur á predikunarstól – drýpur hór med smástúlkum í kirkjunni — sjeluneum og póstafgreidslum stela útalid úr kassanum — bankastjóri lánar sjálfum sjer og reka aturinn auk bankastjórnar þvert ofan í öll lög – biskupinn okrar á ferdum sínum – tilfæri landsjóti ad borga 30 Kr (!) fyrir vidgerd á hnakk sínum! – andinnum vanræktur ad sekta fjandans þrátt fyrir margzíldar samanir – kennarar gefa nánustu sínum fullir brennivínsnótur! – landlækni hindrar ákvardanir hjeradslækna osfrv. osfrv. osfrv. í þat unbalanza.

Þad er merkilegt, einkennilegt ad alt þetta sínari gangur svo ólíkulegur og víðgur fyrir sig!

Hefdi ja hundrad krónur á

Skad millibili þó fáeinum No 2 til fáeinum No 3 Skipstjóra, er

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

16.

skyldi jeg ekki vera hreddur við að segja þeim samleikann.

— Heldurðu að það verði ekki legri í nýjes rostum þegar þú er búinn að dunsa' við prófið(!)

Ef það er nokkur æruteny í ykkur Benco, þá skrifið nyer nú rekilegr mót mestu fart.

Ykkar einlægur

Sig. Sigurðsson

Ef þið Bensi og Jón Dix' eruð í þeim skoðun að þessi kvæði sjen góðum skáldskapur og bæri ekki þau viðvaningsmerki sem kynnu að draga úr ~~þeim~~ þá, eða annars kynni að vera brýnlegt í þeim — þá veit að þið munuð geta isolerað" kvæðin frá persónulegri vináttu við mig — þá afskriftin þau og látið þýðulf prenta þau með minn nafni: Sigurður Sigurðsson

Ef þeim vill taka þau, þá er ekkert á móti á þeyja

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

[illegible],
[illegible].

Hr. stud. med. B. Sveinsson

Læknaskólanum

Reykjavík

Ísland

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

KJØBENHAVN
2 DMB 27.1.03
K.

REYKJAVÍK
14.-3.-1903